

24 maart 2024, Palmпасen

1e Schriftlezing: Jesaja 50: 4-7

2e Schriftlezing: Marcus 11: 1-11

Gemeente van Christus, misschien hebt u ze afgelopen week ook zien staan, die lange rij mensen vanaf de Russische ambassade aan de Andries Bickerweg, langse de Groot Hertoginnelaan tot aan de Carnegielaan. Ze vormen een protest tegen de Russische verkiezingen. Die lange rij mensen heeft de hele week in mijn hoofd gezeten, ook bij de voorbereiding van de tekst van vandaag, over de intocht in Jeruzalem.

We lezen het verhaal over de intocht van Jezus in Jeruzalem, zoals de evangelist Marcus die beschrijft. Bij Matteus lezen we dat heel de stad in opschudding raakte toen Jezus Jeruzalem binnentrok, maar bij Marcus lijkt het verdacht stil te zijn in Jeruzalem. Jazeker, op Zijn weg naar Jeruzalem werd Hij omgeven door een menigte in een hosanna-stemming, maar als Hij Jeruzalem binnentrekt, lijkt er niemand te zijn die Hem opwacht. Het lijkt wel of Jezus' intocht in Jeruzalem in het Marcus Evangelie onopgemerkt blijft, niemand die het ziet. We lezen alleen dat Jezus naar de tempel gaat en daar rondkijkt. En nadat Hij daar alles gezien had, vertrok Hij weer met zijn leerlingen, omdat het al laat geworden was.

Het is fascinerend wat Jezus hier doet. Hij zet de boel nog niet op stelten, de tempelreining volgt pas later in hoofdstuk 11. Hij kijkt eerst. Hoe verbijsterend, maar ook helend kan het zijn wanneer iemand niet meteen met een oordeel komt, maar allereerst goed kijkt en observeert. Het is een leefregel die Jezus ons hier voorhoudt. Kijk eerst eens, zonder iets te zeggen! Wees niet te snel met een oordeel, maar kijk wat er gebeurt en probeer te begrijpen wat je ziet.

Ik moest denken aan die oneindige rij mensen van vorige week. Ze protesteerden, maar zonder spandoeken en protestleuzen. Ze stonden daar alleen maar, een eindeloze rij mensen, zo ver als je kon kijken. Ze werden alleen opgemerkt omdat ze er stonden, niet vanwege het lawaai dat ze maakten. Het was een stil maar niet te missen protest. Zo komt Jezus ogenschijnlijk bijna onopgemerkt Jeruzalem binnen, maar voor de goede verstaander is het duidelijk dat Jezus wel degelijk als een Messiaanse koning intocht in Jeruzalem doet, hoe onopgemerkt het ook lijkt te blijven. Want waarom trekt Jezus op een ezelsveulen Jeruzalem binnen? (Zo werd afgelopen dinsdag terecht bij de meeleekring gevraagd). Het is een verwijzing naar de profetie uit Zacharia 9, waar staat:

Jeruzalem, schreeuw het uit van vreugde!
Je koning is in aantocht,
Bekleed met gerechtigheid en zege,
Nederig komt hij aanrijden op een ezel,
Op een hengstveulen, het jong van een ezelin.

Zo geeft juist het ezelsveulen aan Jezus intocht in Jeruzalem koninkrijke waardigheid, juist ook omdat in het Oude Testament een ezel het specifieke rijdier voor een koning is. Dat wordt benadrukt dat het om een ezel gaat waarop nog niemand gezeten heeft, versterkt het idee van het rijden op een ezel als een koninklijk voorrecht. Maar het gaat hier niet om een aards koninkrijk, maar om Gods koninkrijk. En Marcus benadrukt dat door in zijn verslag van de

intocht van Jezus in Jeruzalem een link met de profetie van Zacharia te leggen. Juist op die manier vertelt hij het verhaal van de intocht als een verhaal van Israëls messiaanse koning, die Jeruzalem binnentreedt.

Die messiaanse koning doet dat anders dan alle andere koningen van deze wereld, die hun macht tonen met veel geweld en macht, met het wapengekletter wat we ook in deze tijd volop om ons heen zien. Deze Mesiaanse koning komt vandaag in een stil protest Jeruzalem binnen, zoals die mensenmassa die vorige week in een stil protest in een grote cirkel om de Russische ambassade stond. Het Evangelie wordt hier sterk gevormd naar de profetieën over de lijdende dienstknecht uit het Oude Testament. De tekst uit Jesaja die wij lezen, staat bekend al de derde profetie over de knecht des Heren. Bij deze knecht des Heren werd ook in de joodse traditie al vroeg aan een messiaanse gestalte gedacht. Zo wordt Jezus als deze Koning op een ezel, in het Evangelie als de Messias geschetst. Als Messias, als redder, wordt hij in een hosanna-stemming binnengehaald.

Het woord 'hosanna' kennen we van een juichstemming. Dan lezen we bijvoorbeeld in de krant dat men ergens in een hosanna-stemming verkeerd, of juist dat die en die niet mee wil gaan in de hossannastemming die ergens heerst. Maar, Hosanna komt van het Hebreeuwse woorden 'ho-sia-nah, wat letterlijk zo iets betekent als 'red nu, zo bid ik U', in de zin van 'bevrijdt toch', 'verlos toch'. Het is een citaat uit Psalm 118: 25: Ach, Heer, red ons toch'. Het is dus eigenlijk een kyriegebed wat de mensen bij de intocht van Jezus uitriepen. Heer, ontferm U over ons!' Red ons toch, maak ons vrij'.

Het gebeurt allemaal bij Betfage en bij Bethanië, plekken met betekenisvolle namen. Betfage betekent het huis van de vijgen, van rijkdom. Bethanië, Beet-ani, betekent het huis van de arme. Het is de plek van gebrek, de plek van de lege handen, maar ook de plek van verwachting, van hoop en gebed. Aan het einde horen we dat Jezus en de leerlingen vanuit Jeruzalem weer teruggaan naar Bethanie, naar dat armenhuis. De weg naar Jeruzalem die Jezus gaat, en die we deze Goede Week zullen gedenken, gaat Hij met andere woorden met het oog op verlossing van die armen. Met het oog op ons. Want die arme, dat is in feite elke mens met lege handen. Dat kunnen letterlijk lege handen zijn, mensen zonder brood, zonder de meest elementaire levensbehoeften. Het kunnen ook figuurlijk lege handen zijn, als het gaat om hoop en verwachting en verlangen in het leven; een perspectief, een doel, een zin, een dragende grond. Zo onthaalt een menigte mensen Jezus op Zijn weg naar Jeruzalem, met al hun kracht en al hun zorg en gemis en met alles wat hen gekwetst en gebutst heeft in het leven.

En ineens vlamt de hoop op: Hij ziet ons, Hij ziet naar ons om, Hij gaat Zijn weg met het oog op ons. Hij is onze bevrijder, Hij redt ons. In Hem kunnen wij over een toekomst spreken, ook als we zelf geen toekomst meer zien, voor ons leven, of voor deze wereld. En ze roepen: Hosanna! Heer, ontferm U over ons, en over onze kinderen.

Misschien staan we zelf ook wel ergens, daar in die menigte, juichend of meer toekomstig vanaf een afstandje. Hopend op heling en bevrijding. Hopend op een perspectief, een Woord van troost dat het houdt in het woelen van de tijden. Een Naam waar je het mee kunt wagen, een Naam die trouw blijft, door alles heen, door de dood heen. Een Naam die ons mag inspireren om vrede uit te dragen, in stille maar niet te missen protesten,

in ons opkomen voor vrede en gerechtigheid, in ons wekelijkse hosi-ana in ons kyriegebed.

Zo is dit een dag van zegen,
Een dag van feest en licht,
Van palmen hoog geheven,
Van zon en vergezicht.
Geef ons van vandaag de moed
Het met uw naam te wagen,
Uw vrede uit te dragen.
Loof God, want Hij is goed!¹

Amen

---

¹ Lied 552: 3 uit het Liedboek (2013).